Należytość pocztowa opłacona gotówką. Wypożyczanie pisma u sprzedawcy jest nadużyciem.
Rok III. Dębica, dnia 1 stycznia 1934 r. Nr. 1.

NUMER POJEDYNCZY
15 gr.
Prenumerata:
roczna . . . 3— zł.
kwartalna . . —90 zł.

ECHO Z NAD WISŁOKI

Taryfa ogłoszeniowa
1/4 str. 20 zł. 1/8 str. 12 zł.
1/16 str. 8 zł. 1/32 str. 6 zł.
1/64 str. 4 zł.
Konto w P. K. O. 405.675

DWUTYGODNIK KOŁA MIEJSCOWEGO ZWIĄZKU OFICERÓW REZERWY OKRĘGU KRAKOWSKIEGO
POŚWIĘCONY
SPRAWOM KULTURALNO-OŚWIATOWYM, SPOŁECZNYM I GOSPODARCZYM

Adres redakcji i administracji: Prof. Stanisław Wiśniewski, Dębica

Z Nowym Rokiem.

Przebiegł stary Rok, rok ważnych zmagań zewnętrznych i wewnętrznych dla naszego Państwa. Ubiegł bez większych wstrząsów wśród pracy państwowo-twórczej nietylko Rządu, lecz i całego społeczeństwa. Stąd radość w naszych sercach i zadowolenie, że spełniwszy swój obowiązek, chociażby nawet ciężki, dopomogliśmy prowadzić nawę państwową po wartkich nurtach ku spokojnej przystani.

Spojrzmy na bilans dorobku naszego w zeszłym roku i przekonajmy się, czy nie zbliżamy się z każdym dniem do lepszego Jutra i czy ten Nowy Rok nie powinien być w rzeczywistości dniem radosnym, w którym winniśmy zapomnieć trosk, co przeszły. Poniesiony wysiłek i dokonana ciężka praca wydaje się nam dziś łatwiejszą i bardziej owocną, a wyniki jej budzą zaufanie i pewność we własne siły, zachęcając do nowych wysiłków. Wszakże składając chętnie pieniądze na Pożyczkę Narodową, pomogliśmy do utrzymania równowagi budżetowej i położyliśmy nowe podwaliny pod gmach gospodarki państwowej. Rząd nasz, zawierając korzystne traktaty z sąsiedniemi państwami, stwarza nam możność cichej i pożytecznej pracy na przyszłość. Wszakże nietylko my, co przeszliśmy najcięższą straszliwą gehennę światowej wojny, ale i cały świat w ślad za nami zaczyna zwolna dochodzić do przekonania, że zburzenie pokoju nie jest rzeczą korzystną, ani zbawienną.

Więc i nasi i zagraniczni mężowie stanu, odpowiedzialni za całość i bezpieczeństwo swoich państw, opierając się na zgodnej w tym względzie opinji publicznej, że nie w wojnie lecz w pokoju leży ocalenie i dobro narodów, pracują z pomyślnemi wynikami i powodzeniem nad tem, by przeprowadzić zmniejszenie straszliwych ciężarów, spowodowanych zbrojeniami.

Społeczeństwo nasze konsolidując się wewnętrznie, czego najlepszem świadectwem hasło wyborów: Jedność i zgoda pod sztandarem Państwowego Bloku Gospodarczego, pod sztandarem tego, który dla Ojczyzny poświęcił siebie i swój genjusz, — który myśląc i chcąc dobrze, powołuje do współpracy ludzi, dbałych o dobro Państwa i obywateli.

Za tem idąc hasłem, organ nasz jako organ Związku Oficerów Rezerwy, ani na krok nie odstąpił od obowiązku służenia Ojczyźnie.

Nietylko członkowie ZOR., ale i szerszy ogół miał sposobność śledzić tok pracy Okręgu i Kół, mającej na celu kształcenie się fachowe i wzmocnienie sił przez ćwiczenie sportowe, by Państwo w potrzebie znalazło nas przygotowanych i zahartowanych do ciężkch trudów.

Pewnie że nasz organ tu i ówdzie wykazuje jeszcze braki, ale te wynikają z tego, że pismo nasze ma dosyć czytelników, ale za mało współ pracowników, którzyby mimo trudów codziennego własnego zajęcia dorzucili owoc swoich myśli i doświadczeń i w ten sposób rozszerzyli, pogłębili i wzbogacili treść organu naszego Związku.

Nie myślimy jednak z tego powodu tracić otuchy i zniechęcać się do dalszej pracy, jaka nas czeka z nastaniem nowego roku. Sądzimy, że znajdą się współpracownicy, których nowe myśli tchną nowe życie w nasze pismo, że pozostanie ono na wysokości swego wielkiego zadania, a tem jest jak najwydatniejsza praca wspólna dla dobra Państwa.

Tą myślą ożywieni, składamy całemu Zarządowi Okręgu Związku Oficerów Rezerwy, wszystkim członkom, prenumeratorom, jakoteż sympatykom naszego pisma życzenia wesołego Nowego Roku. **REDAKCJA.**

Zadania i cechy Banku Akceptacyjnego

na podstawie referatu St. Sadkowskiego.

(Dokończenie).

Podstawę dla tego rodzaju układów instytucyj wierzycielskich z dłużnikami daje Ustawa z dnia 24 marca 1933 r. „O ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych", która jednocześnie zapowiada powołanie do życia Banku Akceptacyjnego.

Powołując do życia Bank Akceptacyjny, Rząd wyszedł z tego właśnie założenia, iż w interesie ogólnym, w celu przywrócenia zaufania, leży zawarcie układów pomiędzy dłużnikami a instytucjami kredytu zorganizowanego, oraz że zdrowe układy z dłużnikami przedstawiać będą znaczną wartość powiększającą majątek instytucyj udzielających kredytu i że taki wzrost wartości ich majątku może stanowić podstawę dla kredytu przyznawanego tym instytucjom przez Bank Akceptacyjny.

Uporządkowanie zadłużenia rolniczego polegać będzie na takiem przekształceniu warunków tego zadłużenia, w zakresie oprocentowania i terminów spłat, by rolnik był zdolny do terminowego spłacania nietylko procentów, ale stopniowo i pożyczonego kapitału.

Układ instytucji wierzycielskiej z dłużnikiem.

Porządkowanie zadłużenia rolniczego przy pomocy Banku Akceptacyjnego odbywać się będzie w sposób następujący:

Pierwszą czynnością jest zawarcie układu pomiędzy instytucją wierzycielską (kasą spółdzielczą, komunalną, bankiem i t. p.) a dłużnikiem-rolnikiem; na mocy tego układu zostaje ustalona łączna suma długu wraz z zaległemi procentami; ta nowa suma stanowić będzie przedmiot układu. Układ ustalić będzie zasadniczo spłatę długu wraz z procentami w ratach półrocznych przez siedem lat. W ciągu pierwszego roku, względnie w ciągu pierwszych dwóch lat, spłacie podlegać będą tylko odsetki. Spłata kapitału odbywać się będzie w ciągu 5 lub 6 dalszych lat ratami.

Wysokość oprocentowania długów objętych układem będzie ustalana przez rozporządzenia Ministra Skarbu. Obecnie Minister Skarbu ustalił to oprocentowanie na dwa najbliższe lata na 6¹/₄% w stosunku rocznym.

Szczególnie dogodne warunki korzystania z kredytu Banku Akceptacyjnego wynikają jeszcze z tego, że operacje kredytowe tego Banku zwolnione są od ogólnie obowiązujących podatków i opłat stemplowych.

Pomoc Skarbu Państwa.

Działalność Banku Akceptacyjnego nie ogranicza się wyłącznie do rozprowadzania kredytu umożliwiającego omówione poprzednio układy. Bank ten jest ponadto organem, przy pomocy którego udzielana będzie instytucjom wierzycielskim pomoc Skarbu Państwa, jako częściowe wyrównanie strat ponoszonych przez te instytucje z powodu obniżenia dłużnikom odsetek.

Skarb Państwa przeznacza więc sumę 75 miljonów złotych na pokrycie połowy strat ponoszonych przez instytucje, zawierające układy z dłużnikami; straty te powstaną w wyniku ustawowego obniżenia wysokości odsetek płaconych przez dłużnika (jak obecnie na pierwsze dwa lata trwania układu do 6¹/₄% w stosunku rocznym).

Wreszcie przewidziana jest jeszcze pomoc Skarbu Państwa w wysokości 50% możliwych strat, jakie ponieść mogą instytucje wierzycielskie wskutek zawarcia układów. Rzecz polega na tem, że przy bezwzględnem stosowaniu środków egzekucyjnych możnaby jeszcze dziś wydobyć wiele zamrożonych wierzytelności. Po zawarciu układów na lat siedem, zdarzyć się mogą wypadki nieprzewidywanej dziś zupełnej

Oficjalna część Okręgowego Związku Oficerów Rezerwy.

Kraków, Bracka 4. I. p. Tel. 125.50.
Rachunek bieżący w P. K. O. Nr. 410.562. Okręg Kraków. — Nr 409.409 Koło Kraków.
Koła i Delegatury: Biała, Bochnia, Brzesko, Busko Zdrój, Chrzanów, Dębica, Gorlice, Jasło, Kraków, Krynica, Limanowa, Miechów, Mielec, Myślenice, Nowy Sącz, Nowy Targ, Oświęcim, Tarnów, Wadowice Wieliczka, Zakopane, Zator, Żywiec.

ZARZĄD OKRĘGU.

ZAWIADOMIENIE.

Raporty kwartalne — nadsyłanie.

Zarządom Kół przypominamy, by w terminie do dnia 3 stycznia 1934 nadesłały „raport kwartalny" za IV. kwartał 1933 roku.

ZAWIADOMIENIA.

1. **Zgłaszanie POS. i strzeleckiej.**

Wszyscy koledzy, którzy posiadają P. O. S. i strzelecką, zechcą niezwłocznie podać listownie lub osobiście numer i datę zdobycia odznaki, celem uzupełnienia ewidencji.

2. **Komisja porozumiewawcza Związków Byłych Wojskowych przy DOK. Nr. V.**

Na konferencji w dniu 4 grudnia ub. r., odbytej w Okr. Urz. WF. i PW. utworzoną została komisja porozumiewawcza, do której należą przedstawiciele trzech związków: Z. O. R., Zw. podof. rez. i Zw. Rezerwistów.

Skład komisji porozumiewawczej jest następujący:

Ze Zw. Of. Rez. — kpt. rez. Stala B., zastępca por. rez. Dr Chodorowski Stanisław.

Ze Zw. Podof. Rez. — por. rez. Krajewski J., zast. ppor. rez. Porębski Z.

Ze Zw. Rezerwistów — mjr. rez. Minor, zast. ppłk. w st. sp. Trzebiński.

Terminy zwoływania komisji porozumiewawczej ustala komendant obwod. PW. 20 p. p.

3. **Program prac PW na styczeń 1934.**

Wykłady w lokalu ZOR. (ul. Bracka 4) we środy dnia 10, 17 24 stycznia 1934 od godz. 18 do 19. Temat: Studjum nowych regulaminów. Wykłada kpt. Mieczysławski z 20 p. p.

4. **Kurs prelegentów LOPP.**

Zarząd Komitetu Wojewódzkiego L. O. P. P. w Krakowie organizuje kurs prelegentów LOPP, którego otwarcie nastąpi 15 stycznia 1934 o godz. 17.30 w Studjum Wych. Fiz. U. J. przy ul. Zwierzynieckiej 26.

Wykłady odbywać się będą w godzinach wieczornych od godz. 18 do 20. Sumaryczna ilość godzin wykładowych wynosi 42, — wykładać będą profesorowie U. J. Kurs zakończony zostanie egzaminem i rozdaniem świadectw. Absolwentów kursu, którzy otrzymają świadectwa, używać będzie Komitet Wojewódzki LOPP. do wygłaszania prelekcyj w ważnych środowiskach za wynagrodzeniem. Bliższych informacyj co do programu kursu udzielą dyżurni w lokalu Związku.

Zarząd Koła wyznaczył i podał Wojewódzkiemu Komitetowi LOPP. (ul. Zacisze 5) na powyższy kurs następujących członków: Inż. Kolarzowski Juljusz, Angelus Ludwik, Chruścielewicz Marjan, Foryś Andrzej, Wiśniewski Czesław, Turek Jerzy, Jaszczurowski Jan, Korpiela Leopold, Dr Owczyński Tadeusz, Tchórzewski Stan., Jaworski Konstanty, Loch Zygmunt, Dr Kielar Jan, Kita Czesław, Urbański Stefan, Adamowicz Paweł, Chojecki Karol, Fusek Józef, Gruszeczka Ignacy, Jahoda Marjan, Stanaszek Roman, Reinfuss Stanisław, Dr Tochowicz Leon, Trzop Marjan, Żyborski Mieczysław. Bartl Władysław, Gędzierslo Stanisław, Rafa Władysław, Zabierzewski Tadeusz, Zajączkowski Stanisław. Gorzkowski Józef. Sowa Roman, Zaremba Kazimierz.

Wymienionych kolegów, którzy z różnych przyczyn nie będą mogli brać udziału w kursie, uprasza Zarząd o zawiadomienie sekretarza Koła do dnia 5 stycznia 1934.

KOŁO W ZAKOPANEM.

ZAWIADOMIENIE.

Niniejszem uprzejmie komunikujemy, że z polecenia Zarządu Okręgu ZOR. w Krakowie utworzyliśmy w Zakopanem Delegaturę Sekcji Narciarskiej ZOR. Okręgu Krakowskiego.

Zgłoszenia członków ZOR. w charakterze członków zwyczajnych Sekcji Narciarskiej, oraz rodzin oficerskich i osób wprowadzonych w charakterze uczestników przyjmuje Sekretarjat Koła w Zakopanem codziennie od godz. 10—14 z wyjątkiem niedziel i świąt w domu przy ulicy Krupówki 968, I. p., pokój nr. 5.

Sekcja Narciarska ZOR. Okręgu Krakowskiego została przyjęta jako członek do Polskiego Związku Narciarskiego (PZN.) i jest uprawnioną do wystawiania dla swych członków legitymacyj, dających te same ulgi, jakie daje legitymacja PZN.

Cena legitymacji dla członków zwyczajnych ZOR. wynosi 8 zł., dla członków rodzin oficerskich osób wprowadzonych (t. j. uczestników) wynosi 9.50 zł.

Między innemi ulgami płacą członkowie Sekcji za 1-tygodniowy kurs narciarski zaledwie 8 zł., a uczestnicy, t. j. rodziny oficerskie i osoby wprowadzone, które wykupiły legitymacje członkowskie, 10 zł.

Zaznaczamy, że normalny kurs tygodniowy jazdy na nartach kosztuje w szkole jazdy na nartach w Zakopanem 20 zł.

Na kursach uczyć będą egzaminowani instruktorzy oficerowie i podchorążowie rezerwy.

Sekretarjat naszej Delegatury Sekcji Narciarskiej ułatwia w miarę możności wyszukiwanie miejsc w pensjonatach dla członków i uczestników Sekcji Narciarskiej ZOR.

Odnośnie do cen pensjonatowych w Zakopanem zawiadamiamy uprzejmie, że wahać się one będą w bieżącym sezonie w granicach od 5 do 7 zł. w pensjonatach III. kategorji, od 8 do 12 zł. w pensjonatach II. kategorji i od 13 do 20 zł. w pensjonatach I. kategorji.

REGULAMIN
SEKCJI NARCIARSKIEJ ZWIĄZKU OFICERÓW REZERWY RZPLTEJ P. OKRĘGU KRAKOWSKIEGO.

(Ciąg dalszy).

§ 39. Prezes jest łącznikiem między Zarządem Sekcji a Zarządem Okręgu, podpisuje z sekretarzem wszelkie pisma imieniem Sekcji w myśl § 6 regulaminu.

Zastępca przewodniczącego jest kapitanem sportowym Sekcji i jako taki kieruje wykonaniem programu sportowego Sekcji, jest zewnętrznym reprezentantem Sekcji wobec PZN. i innych organizacyj sportowych. W razie potrzeby mogą go zastępować lub pomagać w wykonywaniu tych czynności inni członkowie Zarządu. Nadto zastępca przewodniczącego zastępuje w razie potrzeby przewodniczącego Sekcji we wszystkich jego czynnościach.

Sekretarz prowadzi: a) dziennik podawczy, b) księgę protokołów zebrań Zarządu Sekcji, c) ewidencję członków, przygotowuje sprawozdania i korespondencję, wychodzącą z Sekcji, odbiera i przechowuje korespondencję otrzymaną i t. p.

Skarbnik prowadzi księgi kasowe Sekcji według zasad technicznych, przyjętych w Zarządzie Okręgu, przyjmuje wpłaty i dokonywuje wypłat, przechowuje gotówkę na potrzeby bieżące w wysokości ustalonej przez Zarząd Sekcji, większe kwoty przelewa na konto Sekcji w PKO. Wypłaty mogą być dokonywane tylko z polecenia lub za zgodą przewodniczącego lub jego zastępcy. Gospodarka finansowa, księgi i dowody kasowe Sekcji podlegają kontroli Komisji rewizyjnej Okręgu ZOR.

Referent delegatur zamiejscowych koordynuje pracę delegatur zamiejscowych, dba o ich potrzeby i referuje je na posiedzeniu Zarządu Sekcji.

Kierownik turystyczny organizuje wycieczki turystyczne Sekcji i dba o rozwój turystyki wśród członków.

Członkowie bez określonych funkcyj wypełniają zlecone im czynności przez Zarząd względnie przewodniczącego Sekcji, a w razie potrzeby zastępują lub pomagają funkcyjnym członkom Zarządu. (C. d. n.).

---

niewypłacalności niektórych dłużników. Bądź co bądź, siedem lat to okres czasu dość długi, w którym niejedno zdarzyć się może. Aby więc obawa przed tym długim okresem czasu nie odstręczała instytucyj wierzycielskich od zawierania umów, Bank Akceptacyjny ze środków Skarbu Państwa pokrywać będzie połowę strat, poniesionych w takich wypadkach przez Kasę czy Bank.

Należy zaznaczyć, że wierzytelność uznana nawet za nieściągalną i pokryta w połowie przez Bank Akceptacyjny, nie zostanie daro, wana dłużnikowi. Dochodzenie jej w przyszłości odbywać się będzie za pośrednictwem jednego z banków państwowych.

Kiedy przed kilku miesiącami zaczęto mówić o bliskiem założeniu Banku Akceptacyjnego, w szerokich kołach rolniczych przewidywano, że ten — jeszcze jeden bank — założony zostaje w celu doprowadzenia do rolnictwa dalszych kredytów ze środków państwowych, że będzie się więc można do niego zgłaszać o nowe pożyczki.

Tymczasem celem, do którego dążą czynniki rządowe, jest, nie doraźna pomoc dla rolnictwa, któraby przyniosłaby może chwilową tylko ulgę, lecz przywrócenie normalnych stosunków kredytowych w rolnictwie, a przedewszystkiem przywrócenie zaufania, opartego na bezpośredniej umowie wierzyciela z dłużnikiem. Państwo nie może przejąć i nie przejmie wszystkich zobowiązań rolniczych, ale Państwo czyni i tak bardzo wiele, gdy z jednej strony postanawia dopilnować i umożliwić, by uciążliwe zobowiązania nie zrujnowały doszczętnie rolnictwa i nawet decyduje się na płacenie części odsetek przypadających od rolnictwa, a z drugiej strony, Państwo — w interesie wierzycieli — tworząc Urzędy Rozjemcze i Bank Akceptacyjny, rozciąga kontrolę nad sumiennem wykonywaniem zobowiązań w ich obecnej, lżejszej postaci, ustalonej dla zastąpienia dawnych warunków, przekraczających finansowe możliwości rolnictwa.

Państwo czyni więcej jeszcze, gdyż w stosunku do kredytu zorganizowanego, w okolicznościach ściśle ustalonych i stwierdzonych, przejmuje na siebie połowę odpowiedzialności za dłużników w wypadku ich niewypłacalności.

Ulg i korzyści, jakie rolnik przy pomocy Banku Akceptacyjnego może osiągnąć w odniesieniu do swych zobowiązań w instytucjach kredytowych, będą tem pełniejsze i skuteczniejsze, jeżeli rolnik przedtem lub równocześnie uporządkuje swoje zobowiązania krótkoterminowe w stosunku do wierzycieli prywatnych przy pomocy Urzędu Rozjemczego.

Sprawozdanie

z posiedzenia sekcji wyszkoleniowej Powiatowego Komitetu Obrony Przeciwlotniczej Biernej,

które odbyło się dnia 25 listopada 1933 r. o godzinie 15.30 w sali Magistratu m. Dębicy z następującym porządkiem dziennym:

1) Szkolenie komendantów miast, objektów, punktów sanitarnych, komendantów drużyn.

2) Urządzenie kursu przy pomocy Komendy Garnizonu.

3) Wolne wnioski i interpelacje.

Przewodnictwo nad posiedzeniem, w którem brali udział pp.: zast. starosty Mgr. Hnatyk, wiceburmistrz Staroń, Dr Polaschek, Dyr. Sadowski, Dyr. Ostrowska, Dyr. Dymnicka, nacz. Dr Deszcz, Dr Buszko, prof. St. Wiśniewski, F. Grudziński, bud. Leon Krawczyk, arch. St. Krawczyk, przedstawiciel D-ca garnizonu ppor. Gawrzycki, przedstawiciel PKU., oraz instr. OPL. Gaz. K. Grudziński i J. Węgrzyn, objął instr. Pow. OPL. Gaz. p. inż. Zieliński, który po słowie wstępnem i powitaniu przedstawicieli: Starostwa, Garnizonu, PKU. oraz zebranych udzielił głosu p. Mgr. Hnatykowi.

Po sprecyzowaniu poglądów p. wicestarosty na OPL. Bierną powiatu, postanowiono:

1) z dniem 4 grudnia 1933 rozpocząć kursa sam.-rat. w/g pkt. 1 porz. dzien. w Dębicy i Ropczycach, a po ukończeniu tychże w Pilźnie;

2) kursa OPL. Gaz. (odkażające) urządzić w tychże miastach zaraz po nadejściu nieodzownego sprzętu dla drużyn odkażających;

3) urządzić w najbliższym okresie czasu kursa informacyjne 10-cio i 5-cio godzinne, celem przeszkolenia ogółu mieszkańców tychże miast;

4) na wniosek p. nacz. Dra Deszcza postanowiono, że na kursa instruktorskie każda instytucja czy organizacja wydeleguje najwyżej 2 ludzi, t. zn. na komendanta objektu i zastępcę tegoż, reszta zaś pracowników tychże instytucyj przejdzie przeszkolenie tylko na członków drużyn.

We wnioskach instr. Węgrzyn proponował, aby równocześnie przeszkalać na kursach informacyjnych przy równoczesnem organizowaniu tamże nowych Kół LOPP, wsie położone w pobliżu toru kolejowego, oraz głównego traktu kolowego, co poza tem miałoby duże znaczenie propagandowe celów i zadań LOPP.

Pan wicestarosta uznając powyższą propozycję za zupełnie słuszną, oświadczył, że poza szkoleniem miast należy w miarę możności tę akcję prowadzić przy pomocy odpowiednich odczytów propagandowych i wyświetlań, jednakże przedewszystkiem należy zwrócić całą uwagę i wysiłek na dokładne przeszkolenie wyżej wymienionych miast, jako najwięcej narażonych na ewentualny atak lotniczo-gazowy.

Na tem posiedzenie zakończono.

Sekr.: **Dr Polaschek.** Prezes: **Inż. Zieliński.**

Zakończenie kursu sanitarno-ratowniczego w Dębicy.

Dnia 16 grudnia zakończył się kurs sanitarno-ratowniczy w Dębicy, poczem odbył się egzamin, dający patent III. stopnia na instruktorów i komendantów poszczególnych objektów w danej miejscowości. Komisji egzaminacyjnej przewodniczył p. nacz. Wydziału sanit. wojew. Dr Salak.

Komisję egzaminacyjną stanowili: zastępca starosty p. Hnatyk, lekarz powiat. Dr Lic, komendant garnizonu płk. Kowalczewski i rotmistrz Wyrzykowski, burm. prof. Staroń.

Egzaminowali: Dr Pollaschek, Inż. Zieliński, ppłk. Kępski.

Egzaminowi poddali się następujący uczestnicy kursu: Borowiec Feliks, Bieszczad Józef, naucz. Ciszek Jan, Czelna Irena, Czelny Feliks, Chuchlowa Marja, nacz. Dr Deszcz Józef, Deszczowa Olga, Grzebykówna Eustachja, Górny Józef, Grudziński Karol, Hoszard Marjan, Hałka Tomasz, naucz. Król Mieczysław, Kołek Jan, Kępski Józef, Koziołówna Zofja, naucz. Klamut Piotr, Karnasowa Karolina, Gubernatówna Władysława, Jędrzykiewiczówna Stanisława, nacz. Berezowski Bronisław, Leykówna Marja, Łazarz Józef, prof. Nagawiecki Bronisław, Marecik Franciszek, naucz. Monasterski Michał, Ocytko Michał, Prokopowiczówna Matylda, naucz. Polańska Janina, Szczęsna Janina, Sawicki Witold Stepkówna Irena, Staroń Stanisław, prof. Skiba Michał, Szlagorowa Władysława, Stec Józef, Sakowska Władysława, Sakowska Janina, prof. Stahl Maks, kom. Szewczyk Michał, Stawicki Antoni, Rzeźwicki Jan, Tworkowa Marja, prof. Wiśniewski Stanisław, Występkówna Helena, naucz. Wozowiczówna Józefa, Waligura Michał, Wiercioch Paweł, Zarytkiewiczówna Irena, Sojka Ignacy.

Sprawozdanie z lokalnego Komitetu funduszu pracy.

Na czele Komitetu wykonawczego stoi wiceburmistrz prof. Staroń. W skład Komitetu wchodzą: pp. radcz. Dihmowa, drowa Jezierska, dyr. Kemmerowa, pułk. Kowalczewska, dyr. Sadowska, drowa Sandhausowa, dyr. Berger, Chendyński, Kerner, dyr. Miśkiewicz, mgr. Niemiec, Szutryk, Stróżyński, Hoszardowa, dyr. Markiewicz, Ostrowski, Widerspan.

Komitet ułożył w pierwszym rzędzie listę ofiarodawców, złożoną z 700 osób. Następnie przeprowadził rejestrację biednych, których ujęto w podwójne kartoteki, z których 1 egzemplarz złożono w powiat. Komitecie, drugi pozostał do użytku miejscowego Komitetu. Wreszcie przeprowadził Komitet rejestrację najbiedniejniejszych dzieci i wystawił dla nich poszczególne karty spożycia dla kontroli, czy dziecko korzystało z obiadu, czy też nie.

Akcję dożywiania dzieci przeprowadza się w szkole męskiej i żeńskiej, odrębnie zaś dla dzieci pozaszkolnych w kuchni, urządzonej w Magistracie.

Dożywianie dzieci rozpoczęło się od 1 grudnia. Strona administracyjna kuchni spoczywa w rękach prezesa Komitetu prof. Staronia. Do prowadzenia kuchni zaangażowano dobrą kucharkę. Rozdawanie potraw i kontrola leży w rękach Związku Obyw. Spół. Kobiet, które nadto utrzymują dyżury i układają menu na cały tydzień.

Obecnie dożywia się 110 dzieci szkolnych i 150 dzieci biednych poza szkołą.

Potrawy są smaczne, kuchnia prowadzona higjenicznie pod kontrolą lekarzy powiatowego i miejskiego. Zwiedzili ją niedawno p. starosta Bassara i naczel. Wydz. Sanit. Woj. Dr Salak.

Dla najbiedniejszych dzieci urządza Komitet wigilję z choinką, podczas której 100 dzieci otrzyma odzież i strucle świąteczne. Z uznaniem należy także podnieść działalność na polu charytatywnem i społecznem „Rodziny Wojskowej" na czele której stoi p. pułk. Kowalczewska. Idąc za popędem serca, z okazji świąt przygotowała pani pułkownikowa podarunki oraz wieczór wigilijny dla 14 dzieci.

Dla uzyskania funduszów dla bezrobotnych, przeprowadza się przy pomocy personalu miejskiego zbiórkę wśród obywateli, lecz akcja ta natrafia na trudności z powodu równoczesnego składania opłat na fundusz pracy.

Pełne zrozumienie akcja ta znajduje u pana starosty Bassary i sekretarza pow. pana Kassubego. Za sprawą tychże przydzielił Pow. Komitet funduszu pracy na cele dożywiania dzieci i pomoc dla bezrobotnych znaczną ilość drzewa, ziemniaków, mąki i innych artykułów spożywczych, co w wysokiej mierze umożliwia prowadzenie kuchni.

Biednym i bezrobotnym rozdzielono przed

Apteczka domowa.

Każde gospodarstwo domowe powinno posiadać najważniejsze i podstawowe środki lecznicze przeciw chorobom, oraz opatrunki, aby w razie jakiegoś nagłego wypadku można było udzielić choremu natychmiastowej pomocy.

Do środków, które powinny się znajdować w apteczce domowej możemy zaliczyć: środki przeczyszczające; środki przeciw biegunce i uśmierzające bóle żołądka; środki trzeźwiące; środki uspakajające nerwy; środki przeciw gorączce i napotne, przeciw bólowi głowy i przeciw reumatyzmowi; środki do opatrywania ran; inne środki zewnętrzne; zioła lecznicze.

Aby jednak środków tych nie szukać w razie nagłej potrzeby po łazienkach lub spiżarkach, środki te winny być pomieszczone w specjalnej szafce, umieszczonej w miejscu łatwo dostępnem dla starszych, a niedostępnem dla dzieci. Podamy przeto wskazówki, które umożliwią w sposób prosty i tani urządzić sobie samemu taką apteczkę domową.

Szafka na apteczkę domową powinna być około 20 cm. wysoka, 40 cm. szeroka i 15 cm. głęboka. Wewnątrz należy podzielić ją półeczkami w sposób następujący: górna półeczka powinna mieć 10 cm. światła, następna 15 cm., a trzecia 20 cm.; pod nią sporządzić trzeba cztery szufladki o szerokości po 10 cm. każda. Na górnej półeczce będziemy przechowywali małe flaszeczki i słoiki, na następnej flaszeczki większe, zaś na dolnej zioła w torebkach lub w pudełkach. W szufladkach będziemy przechowywali opatrunki oraz pudełka z pastylkami i proszkami. Drzwi szafki powinny być zamykane na klucz. Wewnątrz drzwiczek można umocować kilka haczyków do wieszania takich przyborów, jak nożyczki, szczypczyki i t. p. W celu powieszenia szafki na ścianie, przymocowujemy do tylnej ścianki dwa wieszaki, zrobione z kawałka blachy.

Całą szafkę wewnątrz i zewnątrz należy pomalować białą farbą pokostową. W bocznych ściankach szafki wycinamy małe otwory w celu wentylacji; otwory te zabezpieczamy później przed muchami i pająkami przez umieszczenie wewnątrz szafki skrawków muślinu.

Wszystkie flaszeczki, słoiki, pudełka i torebki należy zaopatrzyć w wyraźne i trwałe napisy, podające dokładną nazwę leku, jaki w danem naczyniu się znajduje; dla środków przeznaczonych do użytku wewnętrznego wypisujemy nazwę leku na papierze białym, zaś do użytku zewnętrznego na papierze czerwonym, poczem nalepiamy etykiety na odpowiednich naczyniach.

Nie należy jednak w apteczce domowej przechowywać lekarstw zapisanych specjalnie przez lekarza dla kogoś chorego w domu; mogłoby to bowiem wprowadzić nas kiedyś w błąd.

Zapas środków leczniczych musimy uzależnić od ilości osób w domu; również na wsi zapas ten musi być większy niż w mieście ze względów na trudności komunikacyjne.

W naszem zestawieniu środków leczniczych podajemy środki niezbędnie potrzebne w domu, ponadto spis ten rozszerzamy przez podanie i innych środków leczniczych, działających analogicznie.

Dostatecznie zaopatrzona apteczka domowa,

świętami ponad 10.000 kg. ziemniaków, 700 kg. nafty, 520 kg. strucli, 810 kg. chleba. Wagon węgla nadejdzie wkrótce.

Pan starosta przydzielił na gwiazdkę dla dzieci znaczną ilość materji na płaszcze i pewną ilość obuwia, które łącznie z odzieżą zakupioną przez Zw. Pań z p. Dihmową na czele, będą rozdawane dzieciom w czasie wigilji.

W ten sposób zorganizowana akcja musi jednak znaleść należyty oddźwięk w zainteresowaniu się społeczeństwa, zwłaszcza kuchnia dla biednych i życzyćby sobie należało, by mogły się tylko znaleść fundusze na prowadzenie tej akcji przez całą zimę.

KRONIKA.

Międzyszkolna Komisja Porozumiewawcza w Dębicy.

Dębica jest nietylko ważnym i ruchliwym ośrodkiem handlowym, ale także — zwłaszcza od czasu objęcia obowiązków dyrektora gimnazjum przez p. Fr. Sadowskiego — staje się również ośrodkiem kulturalnym i oświatowym.

Powstała tu międzyszkolna Komisja porozumiewawcza, której członkowie przeprowadzają lekcje wzorowe z różnych przedmiotów. I tak przeprowadzili:

16 listopada: Dr Al. Buszko lekcję z historji powszechnej (Maraton), opracowaną zespołowo.

Prof. J. Piotrowski lekcję z języka polskiego, opracowaną indywidualnie.

15 grudnia: Prof. Wł. Zieliński przeprowadził lekcję robót ręcznych na temat: Montaż skrzynki do kiełkowania roślin doniczkowych — opracowaną zespołowo.

Prof. Zdzisław Wagner z Mielca przeprowadził ze swymi uczniami lekcję o różnych sposobach łączenia drzewa, oprac. indywidualnie.

Wreszcie p. Marja Pasieczna wygłosiła odczyt na temat: Lekcja zajęć praktycznych dziewcząt w nowej szkole.

We wszystkich tych lekcjach wzięli udział nauczyciele danych przedmiotów z Dębicy, Mielca, Ropczyc i Tarnowa, inspektorzy szkolni, wizytatorzy szkół, wreszcie wielu członków Komitetu rodzicielskiego.

Nowe praktyki złodziejskie.

W grudniu zjawiła się u ks. X. w Dębicy sprytna złodziejka, która wyciągnęła od niego 35 zł. w sposób przechodzący granice bezczelności. Podawszy się za żonę znanego w Dębicy kolejarza p. K., wykorzystała łatwowierność i miłosierdzie księdza i prosiła o pożyczkę, rzekomo na zapłacenie raty wekslowej, którą ma uiścić natychmiast, a tymczasem mąż jej przyjeżdża z drogi dopiero o 5 popołudniu. Łatwowierny ks. X. nie wziął pod uwagę, że kolejarz ten nie wyjeżdża już w drogę, bo jest na emeryturze, a gdyby nawet wyjechał, to żona jego nie miałaby śmiałości udać się do wyżej wymienionego o pożyczkę. Sprytna złodziejka, otrzymawszy pożyczkę, ulotniła się.

Wyjaśnienie.

Na notatkę w Nrze 22 „Echo z nad Wisłoki" z dnia 15 listopada 1933 „O statuę św. Antoniego", oświadczam, że rzeczywiście uzbierałyśmy z panią Blahoutową 378 zł. 80 gr i 1 dolara na tę statuę i kwotę tę wręczyłyśmy ks. Kopernickiemu w dniu 18 maja 1929 roku, na co posiadam pokwitowanie z podpisem ks. Kopernickiego, zaopatrzone w pieczęć parafjalną.

Z poważaniem **B. Cwaczkowa.**

Od służbodawców w Dębicy otrzymujemy następujące pismo:

Prośba pod adresem Kasy chorych w Dębicy.

Nie będziemy rozpatrywać sprawy, czy wysokie wkładki wpłacane przez służbodawców do Kasy chorych odpowiadają obowiązkom, jakie Kasa chorych względem społeczeństwa bierze na swoje barki i czy je wobec społeczeństwa należycie spełnia. Lecz są przecież drobnostki, które Kasa chorych lekko spełnić może, bo posiada do tego odpowiednich funkcjonarjuszów, uwalniając społeczeństwo od niepotrzebnego przepełniania kancelarji i niepotrzebnej obustronnej straty czasu. Chodzi tu o wymeldowania sług, a wpisywanie do Kasy chorych nowych. Służbodawca korzystając z przybycia funkcjonarjusza Kasy chorych po zapłatę wkładki, zawiadamia go o zmianie służącej i podaje mu nazwisko nowej.

Zdawałoby się, że sprawa jest załatwioną i funkcjonarjusz zgłaszając do Kasy nową służącą, wykreślił nazwisko dawnej. Ale gdzie tam. Nową służącą wpisano, starej nie wykreślono, w ewidencji są dwie służące i podwójna opłata. Zaczyna się teraz długotrwała praca biurowa, zanim uda się — i to z trudnością — uniknąć niesłusznych opłat.

Wobec tego służbodawcy proszą zarząd Kasy chorych, by zechciał polecić swojemu funkcjonarjuszowi przyjmowanie także zgłoszeń o zwolnieniu służącej i w ten sposób uwolnić ich od niepotrzebnej straty czasu, bo funkcjonarjusz meldując nową służącą, może zgłosić wykreślenie dawnej.

Czyżby to było nad jego siły?

Z Ropczyc i powiatu.

Dnia 20 grudnia ukończony został w Ropczycach drugi kurs sanitarno-ratowniczy, urządzony przez zastępcę starosty Mgr. Hnatyka i lekarza pow. Dra Lica. Egzamin z odbytego kursu odbędzie się dnia 10 stycznia 1934 w sali Rady powiatowej w Ropczycach pod przewodnictwem p. naczel. Wydziału Zdrowia Dra Bolesława Salaka.

Czas od 1 grudnia do 10 stycznia 1934 poświęcony jest t. zw. „Dniom przeciwgruźliczym". Dla przeprowadzenia tej tak humanitarnej akcji utworzono we wszystkich miastach powiatu komitety lokalne, które mają za zadanie przeprowadzić sprzedaż nalepek, zbiórki uliczne, urządzić odczyty i pogadanki propagandowe w szkołach i dla szerszej publiczności, oraz imprezy zabawowe w dniu 31-go grudnia, t. j. w „Sylwestra".

Propagandy „Dni przeciwgruźliczych" podjęli się w pierwszym rzędzie PT. Nauczycielstwo szkół średnich i powszechnych, Lekarze, Duchowieństwo i t. d. przy wyświetlaniu filmów i przeźroczy.

wystarczająca dla większej ilości osób w rodzinie, powinna zawierać następujące środki lecznicze:

I. ŚRODKI PRZECZYSZCZAJĄCE.

100 gramów **Olejek rycynowy** (dorosłym podaje się 1—2 łyżki stołowe z kawą czarną lub z piwem).

100 gramów **Sól gorzka** (angielska, podaje się 1 łyżkę stołową, rozpuszczoną w 1/2 szklanki wody (najlepiej wody sodowej), dzieciom 1/2 łyżeczki **od kawy).**

30 sztuk **Pigułki przeczyszczające** (purgen, pigułki reformackie, pastylki rumbarbarowe), zażywa się 2—3 sztuki, popijając wodą lub herbatą.

50 gramów **Proszek fiakierski** (1 łyżeczkę od kawy rozmącić z wodą w kieliszku od wina i zażyć.

Proszek ten należy przechowywać w słoiku lub pudełku blaszanem z dobrą przykrywką, by nie zawilgł).

Ponadto można mieć w zapasie:

20 gramów **Rumbarbarowy korzeń** drobno posiekany.

100 gramów **Wino rumbarbarowe** (dla dzieci 2—3 łyżeczki od kawy podać).

II. ŚRODKI PRZECIW BIEGUNCE I ŚRODKI UŚMIERZAJĄCE BÓLE ŻOŁĄDKA.

100 gramów **Suszonych borówek** (łyżkę stołową zagotować ze szklanką wody, przecedzić i wypić powoli łyżką. Dodać można do tego nieco cynamonu i goździków, zaś zamiast wody można użyć czerwonego wina).

10 gramów **Tanniny** lub **Tannalbiny** (3 razy dziennie na koniec noża zażywać z herbatą lub kawą czarną).

20 gramów **Krople Inoziemcowa** (10—15 kropli zażywać 3 razy dnia przy biegunce).

50 gramów **Krople miętowe** (po 20 kropli na cukrze zażywać w razie boleści żołądka).

100 gramów **Soda czyszczona** (1/2 łyżeczki od kawy zażyć z wodą przy zgadze, pieczeniu w żołądku).

30 gramów **Magnezja palona** (sposób użycia, jak wyżej).

III. ŚRODKI TRZEŹWIĄCE.

50 gramów **Amoniak** (do powąchania w razie omdlenia).

20 gramów **Eter octowy** (20 kropli podane do zażycia na cukrze działa orzeźwiająco).

20 gramów **Krople Hoffmana** (20 kropli podane na cukrze działa orzeźwiająco).

3 sztuki **Plaster synapizmowy** (gorczyczny. Rigollot). Plaster należy zmaczać w ciepłej wodzie i przyłożyć choremu na skórę w okolicy płuc (na piersiach lub plecach) na przeciąg 10—15 minut; uważać, aby nie wywołał bąbli. Działa pobudzająco. (Ciąg dalszy nastąpi).

Wydawca: Koło miejscowe Związku Oficerów Rezerwy w Dębicy.
Redaktor odpowiedzialny: Prof. Stanisław Wiśniewski w Dębicy.
Redaktor naczelny: Dyr. Jan Orczykowski w Dębicy.
Z drukarni J. Pisza w Tarnowie.